

NOTA DE PREMSA

Els rebostos solidaris, al costat de les famílies en moments de dificultat

Càritas Diocesana de Terrassa, 5 de octubre de 2026,

A Càritas s'apropen famílies afrontant situacions de vulnerabilitat que els dificulten cobrir les necessitats més bàsiques. La pèrdua d'una feina, una malaltia, una separació, la precarietat laboral o l'augment del cost de la vida poden provocar, de manera sobtada, que una llar tingui dificultats per posar menjar a taula.

En aquests moments, les ajudes públiques i els recursos socials són imprescindibles. Però també sabem que la seva activació requereix un temps de valoració, tramitació i resolució. Igualment, quan una persona arriba als serveis socials o a una entitat, és necessari un període inicial per conèixer la seva situació i definir conjuntament un pla de treball que permeti abordar les causes que han generat la dificultat.

És precisament en aquest espai de temps, entre l'aparició de la necessitat i l'arribada de les respostes estructurals, on els rebostos solidaris desenvolupen una funció essencial. La seva missió no és substituir el sistema públic de protecció social, sinó evitar que les persones quedin desprotegides mentre les ajudes arriben i els processos d'acompanyament es posen en marxa.

Els rebostos ofereixen una resposta immediata davant una necessitat urgent. Permeten cobrir l'alimentació bàsica de les famílies i reduir l'angoixa que genera no saber si es podrà omplir la nevera o preparar els àpats dels fills l'endemà. Aquesta intervenció, aparentment senzilla, té un impacte molt profund: crea les condicions necessàries perquè les persones puguin afrontar amb més serenitat altres reptes com la recerca de feina, la regularització administrativa, la formació, la gestió econòmica familiar o la recuperació de la seva autonomia.

A la Diòcesi de Terrassa, aquesta tasca és possible gràcies al compromís sostingut de centenars de persones voluntàries vinculades a les Càritas Parroquials. Des de fa molts anys, els equips de Càritas desenvolupen aquest servei amb una dedicació exemplar, convertint els rebostos en molt més que un espai de distribució d'aliments. Són punts de trobada, d'acollida i de proximitat, on les persones són rebudes amb respecte i dignitat.

Aquesta tasca es manté gràcies a una suma de compromisos. D'una banda, la dedicació de centenars de persones voluntàries que hi aporten temps, experiència i proximitat. De l'altra, la solidaritat de persones, empreses i entitats que contribueixen amb donacions econòmiques i materials. I, igualment, el suport de les administracions públiques, a través del finançament per part del Departament de Drets Socials i Inclusió, que permet consolidar i garantir una resposta estable davant les necessitats de les famílies més vulnerables. Aquesta col·laboració entre ciutadania, entitats socials i sector públic és la que fa possible que cap persona es quedi sense resposta en moments de dificultat.

La força d'aquesta xarxa comunitària es va fer especialment visible durant la pandèmia de la COVID-19. Enmig d'una situació sense precedents, quan moltes famílies van veure reduïts o desapareguts els seus ingressos, els equips de voluntariat van continuar al peu del canó. Adaptant-se a les restriccions i a les dificultats del moment, van mantenir oberts els serveis i van garantir que milers de persones poguessin continuar accedint a l'alimentació bàsica. Aquella experiència va demostrar el valor insubstituïble d'una xarxa de proximitat arrelada al territori i preparada per respondre davant les emergències socials.

Els rebostos solidaris formen part d'aquesta primera línia de protecció que ajuda a contenir l'impacte inicial de la vulnerabilitat. La seva funció pren encara més sentit quan es combina amb altres recursos i prestacions que permeten avançar cap a una major autonomia de les persones i les famílies. En aquest sentit, els rebostos complementen mesures com les targetes moneder destinades a la compra d'aliments de forma autònoma, els ajuts d'emergència social, les prestacions per a l'habitatge o els ingressos de la renda garantida, entre d'altres.

Sovint, les persones arriben a Càritas en un moment en què encara han d'activar o estan esperant resolució del sistema de protecció social com la Renda Garantida de Ciutadania, l'Ingrés Mínim Vital, una prestació per desocupació, ajuts d'habitatge o altres recursos socials. En aquests casos, els rebostos permeten cobrir les necessitats més immediates mentre s'espera la resolució dels expedients o l'arribada efectiva dels recursos econòmics. Aquesta resposta ràpida evita que una situació de fragilitat temporal es converteixi en una situació de pobresa més severa.

Els rebostos solidaris també donen resposta a situacions de vulnerabilitat que no sempre queden cobertes pels sistemes de protecció social. És el cas de persones que, malgrat viure al nostre territori i formar part de la nostra comunitat, no disposen encara de permís de residència i treball o es troben en situacions administratives que limiten l'accés a determinades prestacions i drets econòmics. Per a aquestes persones i les

seves famílies, els rebostos esdevenen sovint un suport essencial que garanteix la cobertura d'una necessitat tan bàsica com l'alimentació mentre avancen en els seus processos de regularització i inclusió social.

Aquesta realitat posa de manifest la importància de disposar de recursos flexibles i de proximitat, capaços d'arribar allà on les prestacions ordinàries no sempre poden arribar. L'objectiu no és substituir drets ni generar dependència, sinó evitar situacions de desprotecció i garantir unes condicions mínimes de dignitat per a totes les persones. Per això, cal entendre els rebostos solidaris com una peça complementària dins del sistema de drets socials, estretament connectada amb els serveis públics i amb els processos d'acompanyament que promouen la inclusió, l'estabilitat i l'autonomia de les persones.

El suport de les administracions públiques a aquesta tasca és fonamental. No es tracta només de finançar aliments, sinó de garantir que cap persona quedi enrere durant els moments més difícils de la seva vida. És una inversió en dignitat, en cohesió social i en capacitat de resposta comunitària. Al mateix temps, la implicació de la ciutadania i de les comunitats parroquials continua essent indispensable per mantenir viu aquest model de proximitat i solidaritat.

Amb motiu de la proximitat del Dia Mundial de l'Alimentació, volem reconèixer la feina silenciosa i constant dels voluntaris i voluntàries, la generositat de les persones i entitats que fan donacions, i el compromís de les administracions públiques que donen suport a aquest recurs. Junts fan possible una xarxa que acompanya, sosté i dona oportunitats a les persones quan més ho necessiten.

Els rebostos solidaris no són el final del camí. Són la primera resposta davant una dificultat sobreenvenuda, el suport que permet contenir l'impacte inicial de la vulnerabilitat mentre arriben altres ajudes i es construeixen oportunitats de futur. Els rebostos no només donen resposta a la manca d'aliments; donen resposta als temps d'espera, als buits del sistema i a les situacions de vulnerabilitat que requereixen una actuació immediata per preservar la dignitat de les persones.

Perquè quan una persona travessa una situació de dificultat, la primera necessitat és no caure. I els rebostos solidaris existeixen precisament per això: per garantir una resposta immediata, preservar la dignitat de les persones i assegurar que ningú quedi enrere.

Sabadell, 5 de octubre de 2026